

Leerling zijn

Wees hier aanwezig

Welkom en inleiding

Examentijd in mijn herinnering en die van mijn kinderen een spannende tijd. Een overgangsmoment van leerling zijn naar zelfstandig leven.

In de kerk vieren we dat moment ook. Geen examentijd maar: Hemelvaart: Jezus, de leraar ging weg, zoals een goede leraar altijd zal doen. Toen werd het Pinksteren: de inspiratie van Jezus bezielde zijn leerlingen: ze werden zelf leraren.

De schooltijd ligt ver achter ons. Wij zijn leerling af, zo denken wij. Maar toch; religieus gezien blijven we leerling. In de religieuze tradities is de eerste vereiste voor leerling: moed. En dat is niet voor niets. Zonder moed om onszelf te zien zoals we echt zijn, zonder moed om de wereld onder ogen te zien zoals deze echt is, kunnen we van het geloof niets leren. Ja, óver religie valt van alles te leren. Maar de wezenlijke bijdrage van de religieuze tradities is het aanleren van levenskunst. Dat is wel even iets anders dan informatieve kennis waar we het wel of niet mee eens kunnen zijn.

Lied 8 loflied van Simeon

In de boeddhistische traditie wordt gesproken van samsara. Dat is de wereld van de mens die steeds in een kringetje ronddraait - steeds dezelfde patronen, steeds dezelfde situaties. De christelijke traditie noemt dat: zonde. Dat betekent letterlijk: je mist je doel. Je schiet er precies naast en zo gaat het lijden maar door en door. En dat is toch eeuwig zonde?

Leerling-zijn in een religieuze traditie betekent het inoefenen van andere manieren van kijken, denken, voelen en handelen. Manieren die ons vrij maken van die eeuwige cirkelgang.

Lied 76 les beatudes

Leerling zijn begint met de stilte. je eigen stilte leren ontdekken. Het stilvallen van de geluiden om je heen. Het stilvallen van de gedachten in je hoofd. Laat ze maar gaan en voorbijrijven als wolken. De stilte ontdekken en te horen naar wat er in die stilte naar boven komt. God spreekt met een zachte stem, een fluistering.

Lied 53 Bleibet hier und wachet

Leerling zijn is onderscheid maken van wat zin en onzin is. Helder maken wat er in ons leeft , accepteren van onmacht, en ons afhelfen van de droom dat we alles zouden moeten kunnen en dat we onsterfelijk zouden zijn. Falen hoort erbij.. Het confronteert ons met onze eindigheid. We hoeven het niet allemaal zelf te doen. Als we vallen dan worden we opgevangen. We mogen erop vertrouwen : Ligt ons lot niet in Gods hand ?

Lied 5

Leerling zijn is ook luisteren naar de ander. Onszelf wat minder in het centrum plaatsen en ruimte aan de ander te gunnen. Dingen te doen voor de ander, maar vooral de ander zijn of haar plek te gunnen hoe anders hij ook is. Zijn we niet allemaal Gods kinderen ?

Lied 43 Sanctum Nomen Domini

Evangelietekst : mattheus 4,18-22

ROEPING VAN DE EERSTE LEERLINGEN

18Eens toen Hij zich bij het meer van Galilea ophield, zag Hij twee broers, Simon die Petrus wordt genoemd en diens broer Andreas, bezig met het net uit te werpen in het meer. Zij waren namelijk vissers. **19**En Hij sprak tot hen: “Komt, volgt Mij: Ik zal u vissers van mensen maken.” **20**Terstond lieten zij hun netten in de steek en volgden Hem. **21**Iets verder zag Hij nog twee broers, Jakobus en diens broer Johannes; met hun vader Zebedeüs waren zij in de boot de netten aan het klaarmaken. Hij riep hen, **22**en onmiddellijk lieten zij de boot en hun vader achter en volgden Hem.

Terstond lieten ze hun netten in de steek en volgden hem

Laten we de stilte ingaan met de gedachte:

Reik ons het vertrouwen aan om leerling te kunnen zijn..

stilte

Voorbeden:

Help ons onszelf niet onder te waarden , maar juist onszelf te leren kennen zodat wij goede leerlingen van U mogen zijn.

Ik wil uw gebed vragen voor iemand die gisteren is overleden. Ik ken hem van mijn tijd in de gevangenis. Hij was daar een vaste klant geworden en ook bij mij daardoor.. Hij was kamper en heeft een ander leven geleid dan de meesten van ons.. Maar wie ben ik of zijn wij om daarover te oordelen. ? Ik wil uw gebed vragen voor August van Engelen.

We antwoorden zingend op elke voorbede: Gospodie.

Lied 130 Tibie Palum

Gedicht

Wie ben ik? ' (Dietrich Bonhoeffer)

Wie ben ik? Ze zeggen me vaak: je treedt uit je cel rustig blij en zeker als een burchtheer uit zijn slot.

Wie ben ik? Ze zeggen me vaak: je spreekt met de bewakers vrij rechthout en vriendelijk als was je hun heer.

Wie ben ik? Ze zeggen me ook: je draagt je donkere dagen evenwichtig glimlachend trots als iemand die gewend is te overwinnen.

Ben ik werkelijk wat anderen van mij zeggen? Of ben ik alleen wat ik weet van mijzelf: onrustig vol heimwee, ziek als een gekooide vogel snakkend naar lucht, als werd ik gewurgd, hongerend naar kleuren, naar bloemen en vogels, dorstend naar een woord, naar een mens dichtbij, trillend van woede om willekeur, om de geringste krenking, opgejaagd wachtend op iets groots, machteloos bang om vrienden in den vreemde, moe en leeg om te bidden, te danken, te werken, murw en bereid om van alles afscheid te nemen?

Wie ben ik? De één of de ander? Ben ik nu de één en morgen de ander? Ben ik beiden tegelijk?

Wie ben ik? Ben ik de speelbal van mijn eenzaam vragen?

Wie ik ook ben, U kent mij, Ik ben van U, mijn God. Amen

Lied 124 Licht dat terugkomt